

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒
พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของ
ตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นภริยาของผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓
กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑
ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชายของ
ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจาก

ตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้ออกรวมสิทธิหรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาขาดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา หากไม่สามารถบังคับได้ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕, ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหา ยืนยันคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้นเท่านั้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการ หรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ถูกกล่าวหา ยืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เมื่อนับถึงวันที่ยื่นคำร้องนี้เกินกว่าสิบปีแล้ว ทั้งไม่ปรากฏว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหา

กระทำความผิดร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการ การเมืองไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติ มิชอบจาก หน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.จะมีอำนาจไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเกินห้าปีได้ ทรัพย์สินต่าง ๆ ตามคำร้องเป็นรายได้จากการ ทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว มิใช่ทรัพย์สินของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยรัววย ผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาพ้น จากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเปรียบเทียบบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้อง และแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนรวมทั้ง การมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหารั่ววยผิดปกติ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี นับแต่วันที่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับ เงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินฝากในบัญชีธนาคาร ได้มาจากผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ แต่ผู้ร้องยื่น คำร้องเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าสิบปี และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่น

คำร้อง เงินฝากในธนาคาร และที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าสิบปี และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เมื่อนับถึงวันยื่นคำร้องเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้อง เงินฝากในธนาคาร และที่ดินไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สิ่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและผู้ร้องแล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่

ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและคู่สมรส ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปได้ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ มูลคำรวม ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔๑

คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้าน แก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านสรุปใจความว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มี ความชัดเจนว่า ความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ซึ่งให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี แล้วได้ และยังคงอยู่ในเวลาสิบปีที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยขึ้นไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์ และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวน การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ในข้อนี้ได้ความตามทางไต่สวนโดยนางสาวสุภาภรณ์ พฤกษ์ชัยกุล กรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีนี้เบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีอำนาจยกเรื่องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้เนื่องจากมีหลักฐานปรากฏชัดเจนและเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะ

พ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปีก็ตามแต่เป็นการไต่สวนในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วยังไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง สำหรับความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นคดีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ซึ่งแตกต่างจากคดีทุจริตทั่วไป และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องกล่าวหาไปยังหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อดำเนินการแทนได้ในกรณีที่มีไขความผิดร้ายแรงแต่ไม่รวมถึงกรณีร่ำรวยผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าเรื่องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติเป็นเรื่องกล่าวหาที่เป็นความผิดร้ายแรง เห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุถึงวันที่มีการกล่าวหา และ (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็น

เจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้น ใต้อำนาจได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี ตามบทบัญญัติดังกล่าว แสดงว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถรับหรือ ยกเรื่องกล่าวหาที่ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปีได้ ถ้าเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัด แจ่มแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แต่ ต้องไม่เป็นเรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุถึงวันที่มีการกล่าวหา คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ ความว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนหลังจากที่ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้า ปีแต่ยังอยู่ในระยะเวลาสิบปี โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติอยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ บิดา มูลค่า รวม ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท ในระหว่างที่ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอัน เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญเพียง ๑ ปีเศษ การเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นการเพิ่มขึ้นผิดปกติ หลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและเรียกผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ มาชี้แจง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าทรัพย์สินในชื่อผู้ถูก กล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นมูลค่าสูงมากถึง ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท อันแสดงให้เห็นโดยประจักษ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามไม่สามารถชี้แจงที่มาของ ทรัพย์สินดังกล่าวได้ กรณีดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย ผิดปกติ ทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ กำหนดการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ให้ถือ

ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และให้ลงโทษไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณีโดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์การบริหารงานบุคคล ส่อแสดงว่ากฎหมายมาตรานี้บัญญัติให้การร้ายผิดปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐเทียบเท่ากับการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งมีบทกำหนดโทษสูงโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้กล่าวหาแต่อย่างใด ความผิดฐานร้ายผิดปกติจึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นข้อยกเว้นทำให้ผู้ร้องสามารถพิจารณาเรื่องดังกล่าวแม้จะเกินห้าปีก็มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นการที่ผู้ร้องดำเนินการไต่สวนพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติและยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลังจากครบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้อง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่ามีการร้องเรียน หรือฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริต หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ย่อมไม่มีหลักฐานแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงนั้น เห็นว่าเมื่อศาลรับฟังแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสูงมากผิดปกติในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำเลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรี ภายในระยะ ๑ ปีเศษ เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจน แม้ไม่มีผู้ใดร้องเรียน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหา ก็หาทำให้พฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปไม่ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น แต่เนื่องจากองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน การที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติหรือไม่นั้น ไม่เป็นประโยชน์แก่คดีอีกต่อไป จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว.

นายทนพล คชรินทร์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑ นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒ นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่
๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นบิดา ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และ

ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับ รายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนโดยการ เปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและ เอกสารแล้วเห็นว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาผู้ถูกกล่าวหาและ ผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้องไต่สวนพยานบุคคลและเอกสาร เพิ่มเติมแล้วพอฟังได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ดังต่อไปนี้

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝาก ประจำเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงกิ้ง บางนา-ตราด บัญชี ออมทรัพย์เลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก

๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก
๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๙๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชี
ออมทรัพย์เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก
๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท

๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชี
เงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชี
เงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖
ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม
๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท

๖. เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๙๔,๐๐๐ บาท

๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท

๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้สั่งให้ทรัพย์สินที่รักรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม ทั้ง ๑๒ รายการดังกล่าว รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้ออนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้ออนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๘ ประกอบ
มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓ หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกลงโทษให้ตกเป็นของ
แผ่นดินได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกลงโทษภายใน ๑๐ ปี

ผู้ถูกลงโทษยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ถูกลงโทษได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นตำแหน่งซึ่งไม่มีข้าราชการในสังกัด ไม่มีอำนาจสั่ง
การ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือดเว้นกระทำการ หรือกระทำการ
ใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกลงโทษ
หรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ถูกลงโทษพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้น
จากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี และไม่มี ความชัดเจนว่าความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่าง
ร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดร้ายแรง
ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจาก
หน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ที่จะเข้าช้อยกเว้นตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา
๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังคงอยู่ในเวลา
๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๕ ผู้ร้องจึงไม่มี
อำนาจยื่นคำร้อง ททรัพย์สินตามคำร้องเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกลงโทษและ
ครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกลงโทษที่ได้มาโดยร้ายแรงผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องกล่าวหาผู้ถูกลงโทษว่าร้ายแรงผิดปกติเกินกว่า
๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙, ๑๘๘ คดีจึงขาดอายุความแล้ว

ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ มิใช่ทรัพย์สินที่ได้มาจากผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกรองแทนแต่อย่างใด ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และเกิน ๕ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้วทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ที่เป็นเงินฝาก เป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน รวมทั้งเงินที่ได้จากนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ สามี เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว และเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อเงินดังกล่าวมาจากเงินที่ได้จากงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา และเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง ที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ ถูกรวมสิทธิ์เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงมิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และเกิน ๕ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤตินมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน คดีจึงขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ในส่วนเงินฝากเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาจากการเล่นหุ้น Forex สำหรับที่ดิน ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และ นายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓ รวมกันนำมาซื้อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ เห็นว่า เหตุคดีนี้เกิดขึ้นในช่วงบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ขณะผู้ร้องยกเรื่องขึ้นไต่สวนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๐ ประกอบมาตรา ๔๘ กำหนดเรื่องระยะเวลาในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ต่างหากจากเรื่องอายุความ และตามมาตรา ๕๕ มิได้ระบุเรื่องอายุความไว้แต่อย่างใด ทั้งการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรั่วรอยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ว่าจะกรณีการมีทรัพย์สินมากผิดปกติ การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ การมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ และการได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควรสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้สั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕, ๘๐ และมาตรา ๘๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะอันเป็นการร่ำรวยผิดปกติ หลักเกณฑ์วิธีการไต่สวนตามที่บัญญัติเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพจน์มิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งต่างจากหน้าที่ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ ที่เจ้าหน้าที่ใช้สิทธิในการที่จะบังคับให้ลูกหนี้กระทำการหรืองดเว้นการอันใดอันหนึ่งเพื่อชำระหนี้ตามมูลหนี้ที่สามารถบังคับกันได้ตามกฎหมายดังเช่นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้อง แม้เป็นการบังคับเอาจากทรัพย์สินซึ่งอาจเป็นผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องสูญเสียทรัพย์สินหากผู้ถูกกล่าวหาพิสูจน์ไม่ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็เป็นผลมาจากการได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยมิชอบอันขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ประพจน์ทุจริตไม่อาจยึดถือทรัพย์สินไว้ได้ต่อไป อันเป็นผลทางกฎหมายที่มีได้เกิดขึ้นจากการก่อกำหนดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เป็นมูลเหตุแห่งสิทธิเรียกร้องสามัญและผู้ถูกกล่าวหาสามารถยกเอาอายุความขึ้นต่อสู้ผู้ร้องได้ การยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินจึงไม่มีอายุความ ผู้คัดค้านทั้งสามไม่อาจยกอายุความขึ้นต่อสู้ได้ ในส่วนกำหนด

ระยะเวลาในการไต่สวน รับ หรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา ได้ความว่าคดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาแล้วพบว่ามียุติการณั้ร้ายยผิดปกติ จึงดำเนินการไต่สวนเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๓ ประกอบมาตรา ๑๑๕ และเมื่อไต่สวนแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแสดงที่มาของทรัพย์สินมูลค่ารวมถึง ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้ อันสอดแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบด้วยหน้าที่ โดยเฉพาะทรัพย์สินนั้นมีมูลค่ารวมมากถึง ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ยิ่งชัดเจนถึงหลักฐานชัดเจนและความเสียหายร้ายแรง หากจำต้องได้ความอีกว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดหรือได้ทรัพย์สินมาด้วยวิธีการใดและอย่างไรไม่ เพราะมีฉะนั้นแล้วจะไม่สมความมุ่งหมายของกฎหมายที่ไม่ให้ผู้ประพฤติทุจริตยึดถือทรัพย์สินไว้ได้อีกต่อไป และในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินดังเช่นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร้ายยผิดปกติตามมาตรา ๑๑๙ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่โอกาสใช้สิทธิดังกล่าวและนำสืบพิสูจน์สิทธินั้นแล้วในชั้นไต่สวนของศาล ดังนี้ กรณียอมเพียงพอให้ฟังได้ว่าปรากฏหลักฐานชัดเจนแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดกฏมรร้ายยผิดปกติและเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงเข้าองค์ประกอบข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ แม้จะล่งพ้นกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ก็ขอที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้ ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ แต่เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมี

(อม.๓๐)

- ๑๑ -

ความเห็นในทางตรงข้าม อันมีผลให้ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและพิพากษายกคำร้อง จึงเห็นควรไม่มี
คำวินิจฉัยในประเด็นอื่นต่อไป.

นายชวลิต อิศรเดช

(อม.๓๒) ✓

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ พ้นจากการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาผู้ร้องตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็น ทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ดังกล่าว มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ร้องร่ำรวยผิดปกติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๓ ประกอบมาตรา ๑๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ และได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน จากการไต่สวน ข้อเท็จจริงผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็น ทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน ที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้าน ทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ตามรายการทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและที่เป็น เจ้าของรวม รวมจำนวน ๓,๗๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ เลขที่บัญชี ๑๕๔ - ๑๐๑๘๐๐ - ๙ จำนวน ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัด

เพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ รวมจำนวน ๕,๘๐๕,๐๐๖.๘๔ บาท ประกอบด้วย เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงขี้ บางนา - ทรายทอง (กม.๓) เลขที่บัญชี ๑๑๗ - ๒๘๑๖๐๐ - ๘ จำนวน ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๒๐๗๗๒๗ - ๙ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๒๐๕ - ๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๓๐๓ - ๖ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท และเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖ - ๒ - ๒๐๗๕๕ - ๙ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ รวมจำนวน ๒๖,๐๔๑,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๑๓ - ๔ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๖๔๕๐ - ๖ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี รวมมูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ รวมจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์

คานแล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๑๙๙๑ - ๗ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่
ร่ำรวยผิดปกติพร้อมด้วยดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบ
เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สิน จำนวน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท และ/หรือเอกสารที่
เกี่ยวกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว กับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงินจำนวน
ดังกล่าวพร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดง
เจตนา หากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
แล้ว ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗, ๘๓, ๘๔
๑๑๕, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๕

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้นเท่านั้น ไม่มีข้าราชการใน
สังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีอำนาจสั่งการ
ควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการ
ใด ๆ ไปในทางทุจริต หรือประพฤตินิชอบเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้
ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ห้าม
คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปี

นับแต่วันเกิดเหตุคดีนี้คือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันยื่นคำร้องนี้ต่อศาล
เกินสิบปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือ
พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มี ความชัดเจนว่าความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความ
เสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำ
ความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใน
การไต่สวนตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏการร้องเรียนหรือการถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดี
ว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตหรือประพฤตินิชอบจาก หน่วยงานเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงาน
เอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ทรัพย์สินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นรายได้จากการทำ
มาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร้าย
ผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร้ายผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกินห้าปี และตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๕๕, ๕๙, ๑๘๘ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องต้องยื่น
คำร้องภายในห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง แต่ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่ง

เกินกว่าห้าปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว เงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ตามคำร้องที่ขอให้รับ
นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าวได้มาจาก
ผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ ล่วงเลยมาแล้ว
เกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปี ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓)
ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิด
ความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่า
บกพร่องต่อหน้าที่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน
เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน คดีขาดอายุความห้าปีแล้ว ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ ตามคำร้องที่ขอให้ตก
เป็นของแผ่นดินเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และเป็นทรัพย์สินของ
ผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรัววยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิด
เหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และ
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏ
พฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือ

ประพตมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่าห้าปี คดีขาดอายุความแล้ว เงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ที่ดินตามคำร้องที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์รวมไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง และคำแถลงปิดคดีของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ด้วยการลาออก ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่า

ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริง มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้าน ทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อ คณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔๑ คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้ว ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท แล้วส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการ แต่อัยการสูงสุดไม่ดำเนินคดีให้โดยเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาเพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ห้าปี โดยไม่ปรากฏกรณีที่เข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับเรื่องไว้ พิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ เป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟ้องคดีเองเป็นคดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ โดย ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายและคำคัดค้าน ผู้คัดค้าน ที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้เพราะ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี

ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาเว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง... (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี... แสดงว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลอื่นหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นเอง หากผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติว่า เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๕ จะบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติโดยอนุโลม สำหรับคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าห้าปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งดังนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหา มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความ

เสียหายอย่างร้ายแรง ตามเงื่อนไขข้อยกเว้นของกฎหมาย คำว่า “เป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” นี้ มีความหมายว่าต้องเป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนก่อขึ้นและต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงด้วย แต่ตามทางไต่สวนไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษ อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ก็เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่งเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้จึงมีเหตุอันควรสงสัย ที่นางสาวสุภาภรณ์ พฤษชัยกุล กรรมการไต่สวนและเลขานุการคณะกรรมการ พยานผู้ร้อง เบิกความว่าความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม จึงมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงนั้น ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร่ำรวยผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติอันเป็นมาตรการทางปกครองเท่านั้น หากใช่เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันเกิดจากการกระทำโดยผู้ถูกกล่าวหาตามความหมายของเงื่อนไขข้อยกเว้นของบทบัญญัติมาตรา ๕๕ แต่อย่างใดไม่ ส่วนที่

ผู้ร้องอ้างว่า การยกคดีขึ้นไต่สวนของผู้ร้องเป็นการยกคดีขึ้นโดยอาศัยเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคดีขึ้นไต่สวนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็น เจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการไต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้อง คดีนี้ของผู้ร้องชอบแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจาก การเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีแต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหา ที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี แสดงว่า บทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็น เรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวย ผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับ หรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็น เจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัตินี้จะให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่ากรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมี บุคคลใดร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้แก่กรณีด้วย ทั้งที่บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้ชัดเจนหาได้ไม่ เพราะจะเท่ากับเป็นการแปลความที่ขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้จึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายวงศ์พร จิระภาค

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๓/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ	ผู้คัดค้าน
	นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา	

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อมาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถือเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ส่วนบิดาชื่อนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นอดีตอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทำการตรวจสอบรายการทรัพย์สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ รวมทั้งไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่า ทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและบิดาของผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งต่อมาผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้องทำการไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินรวม ๑๒ รายการที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงซี บางนา-ตราด บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท
๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท
๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเงินฝากประจำเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท
๖. เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท
๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท
๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท
๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท
๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน รวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๓, ๘๗๘๗๔, ๘๗๘๗๕, ๘๗๘๗๖, ๘๗๘๗๗, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๐, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๓, ๘๗๘๘๔, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑ และ ๘๗๘๙๒ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ บัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราว และได้ส่งสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานรวมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดมีความเห็นว่า สำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าสามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการไต่สวน

ผู้ถูกกล่าวหาที่พ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดกรณีร่ำรวยผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือดำเนินการได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร่ำรวยผิดปกติมีลักษณะของการทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีการประชุมร่วมกันแต่ไม่สามารถหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว ให้บังคับเอากับทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓ ขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการรับ

ช่วงทรัพย์ของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว พร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ ให้ผู้ถูกกล่าวหา ชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดิน จนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๘ ประกอบ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้าน แก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยปัญหา ข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น เท่านั้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรือดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใดๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทน ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่

ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ วันที่วันที่ยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี แล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยเพื่อรับไว้พิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๔ ทั้งนี้ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา และไม่มีอำนาจร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำร้องในทำนองเดียวกันว่า คดีขาดอายุความ ๕ ปี ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้เพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสามแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒

ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส เดิมผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นในภายหลังให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับหลังนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและคู่สมรส ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปได้ ผู้ร้องได้ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๕ และ ร.๖ ตามทางการไต่สวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ และ ร.๒๔๑ คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนพยานบุคคลและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้าน คำร้องขอแก้ไขคำคัดค้าน และคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้านในทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เพราะเหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การที่ผู้ร้องยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ซึ่งเมื่อพิเคราะห์ใจความของมาตรา ๕๕ นี้ที่ได้บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรณีก่อให้เกิดความเสียหายอย่าง

ร้ายแรง...๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี...๓ เห็นว่า ตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หยิบยกเรื่องขึ้นพิจารณาเองหรือมีการกล่าวหาจากบุคคลอื่น หากผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ว่ามาตรา ๕๕ นี้จะบัญญัติไว้ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติด้วยโดยอนุโลม เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งถือเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี หลังจากที่ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้ต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหา มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามที่บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นกำหนดข้อยกเว้นไว้ นอกจากนี้ข้อความที่ว่า “เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” มีความหมายเป็นนัยสำคัญว่า ต้องเป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อขึ้นและต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่า การกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงด้วย แต่ตามทางไต่สวนไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาเป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตำแหน่งอันเป็นมูลเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีนี้คือ ตำแหน่งประจำ

สำนักนายกรัฐมนตรีเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนัก
นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใด
กระทำการ งดเว้นกระทำการ ในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษได้ ทั้งขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดมากล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่า
ร่ำรวยผิดปกติก็เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา
กรณีพ้นจากตำแหน่งเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยจึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
ดำเนินการ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ไม่มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาเพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปเกิน ๕ ปี โดยไม่
ปรากฏกรณีที่เข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา
๕๕ ได้ หลังจากที่คณะกรรมการร่วมจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.และอัยการสูงสุด มีความเห็นไม่ตรงกัน
และไม่สามารถหาข้อยุติได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงฟ้องคดีนี้เอง ส่วนที่นางสาวสุภาภรณ์
พฤษชัยกุล กรรมการไต่สวนซึ่งเป็นพยานผู้ร้องเบิกความว่า ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมาย
กำหนดให้เป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ มีโทษที่กฎหมายกำหนดคือไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่ง
ตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสามและวรรคท้าย ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร่ำรวยผิดปกติ
เทียบได้กับการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ถูก
กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น ซึ่งตามพฤติการณ์ในคดีนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีกร
กระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไรอันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกเรื่องขึ้น
ไต่สวนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่

วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการไต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องขอด้วยกฎหมายแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๔ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่กรณี แสดงว่าบทบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่า เจ้าพนักงานของรัฐร้ายวญผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น ไม่ได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้แต่อย่างใด ซึ่งเป็นคนละชั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๕ โดยหากผู้ใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายวญผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคสอง จะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็กำหนดไว้อย่างแน่ชัดว่า ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลใดร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย ดังนั้นการเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณีมีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๔ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้ด้วย

(อม.๓๐)

- ๑๓ -

ตามที่มาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้อย่างชัดเจนยอมเป็นการไม่ชอบ เพราะเท่ากับเป็นการแปลความขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกไปอย่างปราศจากขอบเขตโดยไม่มีกฎหมายรองรับ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา เพราะระยะเวลาได้ผ่านไปเนิ่นนานเกินควรจนอาจไม่ได้เก็บรักษาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของตน เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้องยอมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ และเมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายทรงกลด บุญชูกุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากการดำรงตำแหน่งด้วยการลาออก เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

ตามตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ จากการตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๓ ประกอบมาตรา ๑๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ เพื่อดำเนินการไต่สวน และได้มีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการกรณีดังกล่าว จากการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ และ นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท ผู้ร้องจึงมีหนังสือขอให้ปรับทราบข้อกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องได้แจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งสิทธิคัดค้าน และ

ผู้ถูกกล่าวหาได้ส่งหนังสือแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ คดีนี้จากการตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าร่ำรวยผิดปกติ เป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของ
ผู้ถูกกล่าวหาในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องมีมติเป็น
เอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนดังกล่าวว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมาก
ผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ตามรายการ
ทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วม รวมจำนวน ๓,๗๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท
ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง
๒ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีयर (คู่สมรส) และผู้ถูกกล่าวหา เลขที่บัญชี ๑๕๔ - ๑๐๑๘๐๐ -
๙ จำนวน ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙ , ๘๗๘๗๑ , ๘๗๘๗๒ , ๘๗๘๗๘ ,
๘๗๘๗๙ , ๘๗๘๘๑ , ๘๗๘๘๒ , ๘๗๘๘๕ , ๘๗๘๘๖ , ๘๗๘๘๗ , ๘๗๘๘๘ , ๘๗๘๘๙ , ๘๗๘๙๐ ,
๘๗๘๙๑ , ๘๗๘๙๘ , ๘๗๘๙๙ , ๘๗๙๐๐ ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมือง
เพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินในชื่อนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์
พาณิชย์ (ผู้คัดค้านที่ ๑)รวมจำนวน ๕,๘๐๕,๐๐๖.๘๔ บาท ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝาก
ออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงขี้ บางนา - ตราด (กม.๓) ชื่อบัญชีนางสาว
กุลพิมพ์ จุลเสนีयर เลขที่บัญชี ๑๑๗ - ๒๘๑๖๐๐ - ๘ จำนวน ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชี
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์
พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๒๐๗๗๒๗ - ๙ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝาก
ประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางสาวกุลพิมพ์
จุลเสนีयर เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๒๐๕ -๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท เงินฝากในบัญชีเงิน

(อม.๕๐)

- ๔ -

ฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) ชื่อบัญชีนางสาวกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๓๘๔ - ๑๐๑๓๐๓ - ๖ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท และเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน ชื่อบัญชีนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๗๒๖ - ๒ - ๒๐๗๕๕ - ๙ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท

ทรัพย์สินในชื่อนางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ (ผู้คัดค้านที่ ๒) รวมจำนวน ๒๖,๐๔๑,๐๐๐ บาท

ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด ชื่อบัญชีนางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล ชื่อบัญชีนางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๑๓ - ๔ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท

เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล ชื่อบัญชีนางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๖๔๕๐ - ๖ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท

และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี รวมมูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ทรัพย์สินในชื่อนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ (ผู้คัดค้านที่ ๓) รวมจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

ประกอบด้วยเงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล ชื่อบัญชีนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๑๙๙๑ - ๗ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการได้ในประเด็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถยกเรื่องขึ้น

พิจารณาได้ หากมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นตำแหน่งไปแล้วเกินห้าปีก็ตาม ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และแม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.
จะได้มีมติยกเหตุอันควรสงสัย และสั่งให้ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งพ้นตำแหน่งเกินห้าปีมาแล้วก็ตาม แต่
ก็เป็นการไต่สวนกรณีพ้นตำแหน่งมายังไม่เกินสิบปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๒๒
ผู้ร้องพิจารณาไม่มีมติยึดอายัดทรัพย์สินไว้เป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในการประชุม
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๒๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติให้อายัดที่ดินโฉนด
เลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕๑, ๘๗๘๘๖,
๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ
๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวม ๑๙ แปลง รวมมูลค่า
๗๐๐,๐๐๐ บาท และอายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ - ๒๕๒๗๕ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราว รวมมูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งยึด/อายัดทรัพย์สินชั่วคราว คำสั่งที่ ๓๘๓/๒๕๖๒ และมีคำสั่งที่ ๓๘๔/
๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๔๗/
๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีมติให้อายัดบัญชีเงินฝากจำนวน ๕ รายการ ดังนี้ เงินฝากใน
บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงขี้ บางนา - ตราด (กม.๓)
เลขที่บัญชี ๑๑๗ - ๒๘๑๖๐๐ - ๘ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร เงินฝากในบัญชีเงินฝาก
ออมทรัพย์ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖ - ๒ -

๒๐๗๕๕ - ๙ ชื่อบัญชีนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชีเงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๙ - ๐ - ๔๓๐๕๙ - ๖ ชื่อบัญชีนางวิไลพร
สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์
คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑ - ๐๐๙๑๓ - ๔ ชื่อบัญชีนางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เงินฝากในบัญชี
เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔ - ๑
- ๐๑๙๙๑ - ๗ ชื่อบัญชีนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ไร่ชั่วคราว รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งยึด
อายัดทรัพย์สินชั่วคราว คำสั่งที่ ๒๓๓ - ๒๓๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอให้ศาลสั่งให้
ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติพร้อมด้วยดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้
ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สิน จำนวน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท
(สามสิบล้านเก้าแสนสามหมื่นเก้าร้อยหกสิบบาทยี่สิบลบาทยี่สิบลบาทยี่สิบลบาทยี่สิบลบาท) และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวกับการ
รับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงินจำนวน
๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท (สามสิบล้านเก้าแสนสามหมื่นเก้าร้อยหกสิบบาทยี่สิบลบาทยี่สิบลบาทยี่สิบลบาท) พร้อม
ดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา หากไม่
สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว ขอให้
บังคับเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗, ๘๓, ๘๔ ๑๑๕,
๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๕

ผู้ถูกกล่าวหา นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร นางวิไลพร สวัสดิ์
พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ยื่นคำคัดค้าน และให้เรียกนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์

หรือจุลเสนียชร นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และ ที่ ๓ ตามลำดับ

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เมื่อครั้งพ้นตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา โดย ตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปี นับแต่วันเกิดเหตุ (วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕) จนถึงวันที่มีการกล่าวหา (ยื่นคำร้องต่อศาลวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) หรือเกินกว่าสิบปี และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปี แล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินของผู้ร้องก็ไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการเมืองไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน หรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงขาดอายุความ ผู้ร้องไม่มีอำนาจรับ

หรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา และไม่มีอำนาจยื่นร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งเมื่อมีคำพิพากษา

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามแล้วขอเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน และต่อมามีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้องมีอำนาจกล่าวหาและไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติอันมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ หรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย และผู้คัดค้านทั้งสามยื่นคำคัดค้าน เป็นทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้เพราะผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจรับหรือยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนได้ การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนจึงไม่

ขอด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรณิที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม

(๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับดำเนินการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลอื่นหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นเอง หากผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้าปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้ได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีพ้นตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่มประชุมมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวย

ผิดปกติ ในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา
ร่ำรวยผิดปกติกินกว่าห้าปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะ
ยกเรื่องขึ้นพิจารณาเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหา
หลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แต่ในคดีนี้เป็นกรณีที่หลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ปรากฏ
ว่าจากการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่สัมพันธ์กับรายได้ จึงมี
เหตุสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ แล้วมีการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม
๒๕๖๒ จึงเกินกว่าห้าปี นับแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่ตามเงื่อนไขข้อยกเว้นของกฎหมาย
จะต้องได้ความอีกว่า เป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งตามทางไต่
สวนไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้น
พิจารณา ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่ได้มีอำนาจสั่ง
การ ควบคุม หรือกำกับ ให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ งดกระทำการ ในลักษณะที่จะให้คุณ
ให้โทษโดยตรง อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ก็ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ เหตุที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติก็น่าเพราะ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประชุมแล้วพิจารณาว่า บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้น
จากตำแหน่งเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้จึงมีเหตุอันควรสงสัย แล้วส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการ
แต่อัยการสูงสุดได้ให้ความเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินการได้ในประเด็นว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ จึงยังไม่ปรากฏกรณีที่เข้า

เงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ ที่ผู้ร้องอ้างว่า ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม จึงมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงนั้น ก็เป็นเรื่องโดยนิตินัยที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร่ำรวยผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติอันเป็นมาตรการทางปกครองเท่านั้น หากใช่เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่อันเกิดจากการกระทำโดยผู้ถูกกล่าวหาตามความหมายของเงื่อนไขข้อยกเว้นแห่งบทบัญญัติมาตรา ๕๕ แต่อย่างใดไม่ กรณียังไม่อาจถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยนิตินัยตามบทบัญญัตินี้โดยปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้ง อันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้

ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกคดีขึ้นไต่สวนของผู้ร้องเป็นการยกคดีขึ้นโดยอาศัยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจผู้ร้องยกคดีขึ้นไต่สวนได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการไต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องชอบแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่เกินห้าปีแต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้ว หรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี

จะเห็นได้ว่า ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติคนละกรณีกับ มาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่นนอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติ เพราะถ้อยคำในบทมาตรานี้ระบุ แต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วย แต่อย่างไรก็ดี อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้อง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัติ นี้จะให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมี เหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีต้องอยู่ภายใต้ บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมีบุคคลใดร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควร สงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการป.ป.ช. มี อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วยตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณากล่าวหาและไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวย ผิดปกติและยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ จึงเป็นการไม่ชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้สั่งให้ทรัพย์สิน ดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงจำต้องวินิจฉัยในประเด็นอื่นอีกต่อไป

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายโสภณ พรหมสุวรรณ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากการตำแหน่งด้วยการลาออก เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับ

ตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้อง
ตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พบว่าร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมี
ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือนของ
ผู้ถูกกล่าวหา ในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า
ผู้ร้องร่ำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๓ ประกอบมาตรา ๑๑๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้
มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ เพื่อดำเนินการไต่สวน และได้มีคำสั่งลงวันที่
๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนกรณีดังกล่าว จากการไต่สวน
ข้อเท็จจริง พบว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และเป็นทรัพย์สินซึ่งได้มาโดย
ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน ที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา, นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์
หรือจุลเสนีย์ชร, นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์, นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์
สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ดังนี้ เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สาขา रामคำแหง ๒ เลขที่บัญชี ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร
(คู่สมรส) และนายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่
๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖,

๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อนายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ (น้องชาย) เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา บิ๊กซี บางนา-ตราด (กม.๓) เลขที่บัญชี ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร จำนวน ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชี นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร จำนวน ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท เงินฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา ซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชี นางสาวกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชี นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท เงินฝากสะสมทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา ร้อยเอ็ด เลขที่บัญชี ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๒๙๔,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชี นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๖๒๗,๐๐๐ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อ

นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มูลค่า ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เงินฝากออมทรัพย์ธนาคาร
กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขา แกรนด์ คาแนล เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชี
นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องพิจารณามีมติยึดทรัพย์สิน
ดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ครั้งที่ ๑๒๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ คำสั่งที่ ๓๘๓/๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ๓๘๔/๒๕๖๒
ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๔๗/๒๕๖๓
เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ คำสั่งที่ ๒๓๓-๒๓๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ขอให้
ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติโดยมี
ทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติรวมทั้งดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่
สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับ
คดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ผู้ถูกกล่าวหา นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือจุลเสนีย์ชร นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์
และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ยื่นคำคัดค้าน และให้เรียกนางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์หรือจุลเสนีย์
ชร นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ และนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และ ที่ ๓
ตามลำดับ

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ส่วนของการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ
พยานหลักฐานชั้นไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของผู้คัดค้านที่ ๒ และ
เป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ และมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี ภายในเวลา ๓๐ วัน นับถัดจากวันเข้ารับตำแหน่งและวันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งด้วยการยื่นหนังสือขอลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้มารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบแล้ว วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว

เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ มูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท และยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) จึงห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาเนื่องจากล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ วันยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี อีกทั้งในกรณีนี้ยังไม่มี ความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังคงอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไป ตามมาตรา ๕๙ ทั้งตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่ามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติดมิชอบจากหน่วยงานรัฐ หรือผู้ใดมาก่อน ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวเป็นการยื่นตามกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้นคือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๔) ซึ่งต่อมามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ บัญญัติว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่และอำนาจ (๓) ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวได้ คดีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี เปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่สัมพันธ์กับรายได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๕ เห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาอาจมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๖

แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ร่ำรวยผิดปกติ อันเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๓ บัญญัติ
ว่า ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่า มีพฤติการณ์ร่ำรวย
ผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน และ
มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง บัญญัติว่าการกล่าวหาและการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรค
หนึ่ง ให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการ
เฉพาะในส่วนนี้ ซึ่งในหมวด ๒ การไต่สวน มาตรา ๕๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจการพิจารณา
ไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการรับหรือยกเรื่องกล่าวหาไว้พิจารณา โดยบัญญัติว่า ห้ามมิให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัด
แจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่าง
ร้ายแรง (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา (๒) เรื่องที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้น
และเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม (๓) ผู้ถูกร้อง
หรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินห้า
ปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจ
ดำเนินการต่อไปได้ คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในการประชุมครั้งที่
๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ เห็นว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่า

ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๖ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่ำรวยผิดปกติ เห็นได้ว่าการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้เป็นการดำเนินการเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๕ (๓) แล้ว ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาต่อไปต้องเป็นกรณีที่มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อพิจารณามติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๕ และคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๖ แล้ว ไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่เข้าข้อยกเว้นดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนี้ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยกเรื่องนี้ขึ้นพิจารณา เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่ามีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกคดีขึ้นพิจารณาในกรณีนี้เป็นการยกขึ้นโดยอาศัยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของ

รัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี นั้น จะเห็นได้ว่าแม้มาตรา ๕๙ วรรคสองจะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกคำกล่าวหาที่เข้าหลักเกณฑ์ขึ้นพิจารณาได้ แต่ยังคงบัญญัติไว้ชัดเจนในตอนต้นว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕” อันหมายถึง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕๕ ให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะนำมาตรา ๕๙ วรรคสองมาใช้ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่อาจนำมาตรา ๕๙ วรรคสองมาใช้โดยอ้างว่ามีเหตุอันควรสงสัยและระยะเวลายังไม่เกินสิบปี ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้ถือว่าเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจไล่ออกหรือดำเนินการถอดถอนได้ โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ซึ่งการที่กฎหมายกำหนดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร่ำรวยผิดปกติมีลักษณะของการทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นใต้สวนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสองนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม มีเจตนารมณ์ที่จะลงโทษทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น ทั้งไม่ใช่บทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกลงโทษทางอาญา และการที่ให้ถือว่าเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ในมาตรานี้เป็นการให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่งใช้ดุลพินิจลงโทษทางวินัยเท่านั้น หากใช้เป็นการกำหนดให้การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๕ ไม่ เพราะจะเป็นการแปลความขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อให้เกิดความไม่

เป็นธรรมแก่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา แม้คดีร้ายผิดปกตจะฟ้องคดีได้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตาม แต่การยกคดีขึ้นไต่สวนนั้นมีขบวนการตรวจสอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่มีอยู่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ดังนี้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง

วินิจฉัยยกคำร้อง

นายดุสิต ฉิมพลี

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา	

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่
๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีบิดาชื่อนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์

ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา และผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ผู้ถูกกล่าวหายื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณี
เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และ
กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้ง
คณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อ
ผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท เพิ่มขึ้น
ผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้องไต่สวน
พยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วพอฟังได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหา
ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ
เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่ (๑) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา
วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย
๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท (๒) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
สาขาบึงขี บางนา-ตราด บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน
๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม

๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม
๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม
๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๙๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม
๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท
(๓) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีเลขที่
๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ
วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคาร
ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชี
ผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕
ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท (๕) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่
๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย
๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
เดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน
๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี
ผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก
๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก

๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก
๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก
๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕
ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕
ผาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕
ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕
ผาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท (๘) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน
๒๕๕๕ ผาก ๒๙๔,๐๐๐ บาท (๙) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์
คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก
๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผาก
๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗
ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก
๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก
๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒,
๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐,
๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา
และผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๑๒) ที่ดิน

โฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถ้อยกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรัววยผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอัยคดีที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕ ถึง ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘ ถึง ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราว และมีหนังสือส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่รัววยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารั่ววยผิดปกติหรือไม่ ซึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นที่สามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหา
พ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดร้ายแรงผิดปกติเป็น
อำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและ
วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมาย
กำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่งมีอำนาจ
สั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความ
เห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า
คดีร้ายแรงผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจ
ยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง
เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙
ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่
๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกันแต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหา
ข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสาร
ประกอบคืบ ผู้ร้องจึงมายื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อ
ของผู้คัดค้านทั้งสามรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้น
ตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว หรือ
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน
๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ
หรือไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหา
ชดใช้เงินหรือบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่

ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕, ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทางทุจริตหรือประพฤตินิষอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าจะทั้งทางตรงและทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ ยังไม่มีความชัดเจนว่าความร้ายวณผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใด

ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังคงอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติกมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน และขอชี้แจงว่าเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เงินฝาก ๖ รายการ เป็นเงินที่ได้รับจากสินสอดทองหมั้นจากผู้คัดค้านที่ ๒ มอบเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากครอบครัวผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามประเพณีการหมั้นเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และวันแต่งงานเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ รายการอื่นเป็นดอกเบี้ยสำหรับที่ดินเปล่าจำนวน ๑๙ แปลง ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการร่วมกันซื้อ ผู้คัดค้านที่ ๓ มิได้ถือกรรมสิทธิ์แทนผู้ถูกกล่าวหา ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ได้จากการขายรถ Ferrari วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวม ๘ รายการ เป็นเงินประกันค่างรถ Ferrari ซึ่งนายพิตินันท์หรือตัวแทนของนายพิตินันท์โอนมาให้ หรืออาจจะเป็นเงินที่ลูกค้าของผู้คัดค้านที่ ๑ โอนมาเป็นค่าเครื่องประดับเล็ก ๆ น้อย ๆ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่

๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินสดส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้หมุนเวียนในบัญชีและเป็นเงินสดที่ได้จากบริษัทโปรดี้ คอนเซาติง จำกัด ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ว่าเป็นเงินที่โอนมาจากบัญชีเงินฝากบริษัทโปรดี้ มีเดีย จำกัด เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๖๔๙-๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทโปรดี้ มีเดีย จำกัด ๖,๙๙๙,๙๙๙ บาท โดยโอนเงิน ๑,๙๙๙,๙๙๙ บาท มาฝากบัญชีนี้ และทยอยถอนเงินออกเพื่อใช้จ่ายและนำเงินเข้าบัญชีด้วยตนเอง เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ เป็นเงินที่โอนมาจากบริษัทโปรดี้ มีเดีย จำกัด เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ เป็นเงินถอนมาจากบัญชีเงินฝากเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท ๒ รายการ ต่อมาวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ นำเงินสดที่ถอนมาฝากเข้าเพื่อเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่แบ่งเป็นสองยอดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแนะนำหากจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนจะถอนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือจะได้รับดอกเบี้ยต่อไปจนครบกำหนด เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ เพื่อรับเงินที่นายวงศ์ศักดิ์สามีฝากเข้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๓๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ขายทองที่สะสมไว้และเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ ได้กำไรจากการขายทองและได้เงินจากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไพลินมารดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหามาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสดที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้จากการเล่นหุ้น Forex ดังนั้น ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยรัววยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรัววยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกิน ๕ ปี และตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙, ๑๘๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเกินกว่า ๕ ปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำไม่ได้แต่ไม่ได้รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้เพื่อใช้สำหรับซื้อขายน้ําน้ำดื่ม เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท ทั้งหมดเป็นเงินโอนจากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่ ๓๘๔-๑๐๗๖๔๙-๓ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหาและ/หรือผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดเป็นบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท ขอชี้แจงว่าจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จำที่มาของเงินไม่ได้หรือไม่มีการถอนเงินจากบัญชีอื่นมาเข้าบัญชีนี้และชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวน

ไม่ได้ก็ไม่ผิดปกติเนื่องจากเรื่องเกิดมานานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท เป็นเงินที่ถอนมาจากบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ เลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รวม ๒ รายการ จากนั้นนำมาเปิดบัญชีนี้ และเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินเพียงเล็กน้อยที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาจากการทำงานและไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนหย่ากันเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ระหว่างอยู่กินด้วยกัน ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ จดทะเบียนสมรสกับนายโกศล สุขสมภักตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้รับเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐาน ไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าว ได้มาจากผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้ว เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว และขอ

ชี้แจงเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ใช้รับเงินเดือนที่โอนมาจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และเบิกถอนใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและครอบครัว และนำเงินสดที่ได้รับจากนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ สามี ฝากเข้าบัญชีเพื่อให้ธนาคารหักเงินในบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบัตรเครดิต เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินขายทองที่สะสมและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินกำไรจากการขายทองและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค้ำมัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไพลินมารดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหามาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ดังนั้น บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะ

นำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สิน
ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องนี้ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่
วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และ
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏ
พฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริต
หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใด มาก่อน
เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องนี้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความ ๕ ปีแล้ว และ
ขอชี้แจงเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ รวม
๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
(มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันยัง
เล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑,
๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙,
๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอ
เมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น
Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓
รวมกันนำมาซื้อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สั่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมาย ร.๕ และ ร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสามและนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา เอกสารหมาย ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมาย ร.๒๖ และ ร.๒๔๑ คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านแก้ไขคำคัดค้านและคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้าน สรุปใจความว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มี ความชัดเจนว่าความร่ำรวยผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างไรร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปีแล้วได้ และยังอยู่ในเวลา ๑๐ ปี

ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยขึ้นไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์ และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียน ถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือ ประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใด มาก่อน ผู้ร้องจึง ไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวน การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนไม่ชอบด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ผู้ร้องมีนางสาวสุภาภรณ์ พฤษชัยกุล กรรมการไต่สวน ข้อเท็จจริงคดีนี้เป็นพยานเบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีอำนาจยกเรื่องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้เนื่องจากมีหลักฐานปรากฏชัดเจนและเป็นกรณีที่เป็น การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา ไปแล้วเกิน ๕ ปีก็ตาม แต่เป็นการไต่สวนขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วยังไม่เกิน ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ เฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นคดีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นกับรัฐอย่างร้ายแรง ดังจะเห็นได้ จากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ ให้ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี ซึ่ง แตกต่างจากคดีทุจริตทั่วไป และตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องกล่าวหาไปยังหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจป้องกันและปราบปราม

การทุจริตเพื่อดำเนินการแทนได้ในกรณีที่มีใช้ความผิดร้ายแรง แต่ไม่รวมถึงกรณีร่ำรวยผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าเรื่องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติเป็นเรื่องกล่าวหาที่เป็นความผิดร้ายแรง เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ได้บัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณากรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี แสดงว่า กฎหมายห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาหากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่บัญญัติว่า เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๕ จะบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ การไต่สวน แต่มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง ก็บัญญัติให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติโดยอนุโลม สำหรับคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอันเป็นเจ้าพนักงานของรัฐเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเกินกว่า ๕ ปี หลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้ว ดังนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะยกเรื่องขึ้นพิจารณาจำต้องแสดงให้เห็นว่า กรณีของผู้ถูกกล่าวหาต้องปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อขึ้นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำและการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงตามเงื่อนไขข้อยกเว้น แต่ตามทางไต่สวนได้ความตามพยานผู้ร้องเพียงว่าที่ผู้ร้องยกคดีขึ้นไต่สวนด้วยเหตุอันควรสงสัยนั้นมาจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้เงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้ความว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณา

เป็นคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใดอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในลักษณะที่จะให้คุณให้โทษ อีกทั้งระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ แม้ความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติ กฎหมายกำหนดให้เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่และกำหนดโทษให้ไล่ออกหรือถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๒ วรรคสามและวรรคท้าย ก็เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ถือว่ากรณีร่ำรวยผิดปกติเทียบได้กับการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น ซึ่งตามพฤติการณ์ในคดีนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงประการใดอันจะเข้าเงื่อนไขข้อยกเว้นที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๕๕ ได้ และที่ผู้ร้องอ้างว่าการยกเรื่องขึ้นไต่สวนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ให้อำนาจผู้ร้องยกขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา การดำเนินการไต่สวนตลอดจนการยื่นคำร้องคดีนี้ของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้น เห็นว่า มาตรา ๕๔ วรรคสอง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่กรณี แสดงว่าบทบัญญัตินี้เป็น

บทบัญญัติคนละกรณีกับมาตรา ๕๕ กล่าวคือ กรณีตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นเรื่องกรณีที่มีบุคคลอื่น นอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติเพราะถ้อยคำในบท มาตรานี้ระบุแต่เพียงคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เท่านั้น มิได้กล่าวถึง “ผู้ถูกกล่าวหา” ดังเช่นที่มาตรา ๕๕ บัญญัติไว้ด้วยแต่อย่างใด อันเป็นคนละขั้นตอนกับอำนาจการรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๕๕ โดยหากบุคคลใดจะร้องว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ก็ต้องร้องภายในระยะเวลาที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่เกินห้าปีเช่นเดียวกัน แม้บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง จะให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะ ยกคำกล่าวหาที่บุคคลอื่นได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีมีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ก็ตาม แต่ บทบัญญัติดังกล่าวก็บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย กล่าวคือ หากมี บุคคลใดร้องกล่าวหาหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำต้องพิจารณาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณา ตามมาตรา ๕๕ ได้หรือไม่ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเลือกแปลความโดยอาศัยแต่เพียงเฉพาะกรณี มีเหตุอันควรสงสัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนท้าย แล้วใช้อำนาจรับหรือยกเรื่องขึ้น พิจารณาโดยมิได้นำเงื่อนไขหลักเกณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ มาบังคับใช้แก่กรณีด้วยทั้งที่ บทบัญญัติมาตรา ๕๙ วรรคสอง ตอนต้น บัญญัติไว้อย่างชัดเจนหาได้ไม่ เพราะจะส่งผลให้เป็นการ แปลความกฎหมายที่ขยายอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างกว้างขวางและปราศจากกฎหมาย รับรองก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งตามพฤติการณ์แห่งคดีนี้ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นจึงเห็นว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเรื่องผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ขึ้นพิจารณาเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อทรัพย์สินที่อ้างว่าร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องในคดีนี้ เป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกเรื่องขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้เสียแล้ว ผู้ร้อง

(อม.๓๐)

- ๒๑ -

ยอมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้
ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป
จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายศุภมิตร บุญประสงค์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์หรือสุขสมภักตร์หรือ	ผู้คัดค้าน
	นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา	

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำ
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒
พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีบิดาชื่อ
นายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือนางสาวกุลพิมพ์

จุลเสนียชร ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็น มารดาและนายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณี พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติกรรมการร่ำรวยผิดปกติจึงมีมติแต่งตั้ง คณะกรรมการไต่สวนโดยการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วเห็นว่า รายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาทั้งที่อยู่ในชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท เพิ่มขึ้น ผิดปกติมีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงและผู้ร้อง ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้วเห็นว่า มีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่

๑. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเงินฝาก ประจำ เลขที่บัญชี ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓,๐๘๔,๙๕๓.๔๒ บาท

๒. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงกิ้ง บางนา - ตราด บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท

๓. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท

๔. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท

๕. เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเงินฝากประจำ เลขที่บัญชี ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท

๖. เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๗. เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๒๙๔,๐๐๐ บาท

๙. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท

๑๐. เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท

๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถ้อยกรรมสิทธิ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการป.ป.ช. มีมติายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕ ถึง ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘ ถึง ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ บัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงศรี จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการชั่วคราว และมีหนังสือส่งรายงานสำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีในประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า สามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตาม

พระราชประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดฐานร่ำรวยผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่งมีอำนาจสั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติจากคณะรัฐมนตรีหรือขอความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร่ำรวยผิดปกติมีลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้นพิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสองเป็นไปตามมติคณะกรรมการป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมร่วมกัน แต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงมายื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดินให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว และ/หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือไม่สามรถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมด หรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้

แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕, ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้าน แก้ไขคำคัดค้าน และคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ร้องยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันยื่นคำร้องคดีนี้ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยไม่มีความชัดเจนว่ากรณีของผู้ถูกกล่าวหาความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอย่างร้ายแรงและไม่ปรากฏพฤติการณ์หลักฐานที่แสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙ สำหรับทรัพย์สินที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามคำร้อง ในส่วนบัญชีเงินฝากที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชี เป็นเงินสินสอดทองหมั้นที่ได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และมารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับที่ดินจำนวน ๑๙ แปลง ผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับผู้คัดค้านที่ ๓ ซื้อมา ส่วนทรัพย์สินอื่นผู้คัดค้านทั้งสามได้มาจากการทำมาหากินโดยสุจริต ทรัพย์สินตามคำร้องจึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยร้ายแรงผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเนื่องจากผู้ร้องยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙ และผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งคดีจึงขาดอายุความ สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน เป็นเงิน

ส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ได้มาจากการทำงานไม่ได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และไม่ได้ถือครอง แทนผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและ คติขาดอายุความเนื่องจากผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ผู้ร้องไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณา โดยไม่ปรากฏ พฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) และ (๓) สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นแผ่นดิน ในส่วนบัญชี เงินฝากเป็นเงินเดือนที่ผู้คัดค้านที่ ๒ ได้รับ เงินที่สามีมอบให้ เงินที่ได้จากการขายทองคำและการเป็น นายหน้าขายที่ดิน สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไป ชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาจากการแต่งงาน ของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาโดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไพลิน มารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ เฟอร์รารีที่ผู้ถูกกล่าวหามาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ดังนั้น บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนของผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและต่อมาโอน ให้ผู้คัดค้านที่ ๒ โดยเสนหา เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดย ร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องและคดีขาดอายุความ เนื่องจากผู้ร้องยื่นคำร้องเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหา คือ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี โดยคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) และ (๓) สำหรับทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในส่วนบัญชีเงินฝากเป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น สำหรับที่ดินจำนวน ๑๙ แปลง มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำร้อง ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น รวมกับเงินที่ได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาซื้อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวมของผู้คัดค้านที่ ๓ กับผู้ถูกกล่าวหา ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันในระดับตรวจพยานหลักฐาน ประกอบสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรของนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส

และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปีวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย และตามมาตรา ๒๘ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองและคู่สมรส ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งพบว่า ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ จึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ตามมติการประชุม ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ และคำสั่งที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๕ และร.๖ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย ผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านทั้งสาม และ นายวงศ์ศักดิ์ รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท จึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อ คณะกรรมการไต่สวนในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ และร.๒๔๑ คณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานและไต่สวนพยานบุคคลแล้วมีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา

ร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านทั้งสามตามคำร้อง รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามอ้างเหตุว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี และเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา โดยไม่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและไม่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ร้องไม่มีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนตามกฎหมายและคดีขาดอายุความแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า เป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา... (๓) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ๕ ปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลา ๕ ปี แล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ ดังนี้ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทจำกัดอำนาจของผู้ร้องมิให้รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวขึ้นพิจารณาไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกรณีที่ผู้ร้องมีมติยกเรื่องขึ้นพิจารณาเอง เมื่อคดีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่ง พบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ผิดกรณีร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน กรณีถือได้ว่าวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง อันเป็นมูลเหตุให้ผู้ร้อง

ยกเรื่องขึ้นพิจารณาเป็นวันเกิดเหตุแห่งการร่ำรวยผิดปกติ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อนับถึงวันที่มีการแจ้งข้อกล่าวหา คือ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๗ ปีเศษ ยังไม่ล่วงเลยระยะเวลา ๑๐ ปี จึงไม่ต้องห้ามผู้ร้อง มิให้ยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อขณะที่ผู้ร้องยกเรื่องขึ้นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปแล้วเกิน ๕ ปี การที่ผู้ร้องจะมีอำนาจยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณานั้น ผู้ร้องมีหน้าที่ต้องแสดงให้เห็นว่า มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณี ที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจของผู้ร้องตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้ร้องมีอำนาจพิจารณาเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา อันเป็นการกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน สำหรับคดีนี้การที่ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มากผิดปกติไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน นั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติแล้ว แต่ในส่วนการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้มีการ พิจารณาว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อรัฐหรือไม่ อย่างไร ลำพังการร่ำรวยผิดปกติที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสั่งลงโทษไล่ออกผู้ถูกกล่าวหา ก็เป็นเพียง ข้อสันนิษฐานของกฎหมายเท่านั้นมิใช่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวน เมื่อผู้ร้องมิได้แสดงให้เห็นว่า การร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่ผู้ร้องจะยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาได้ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่า การยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นไต่สวนเป็นการยกขึ้นด้วยเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวย

(อม.๕๐)

- ๑๒ -

ผิดปกติที่ให้อำนาจผู้ร้องยกขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหา นั้น เห็นว่า มาตรา ๕๙ วรรคสอง บัญญัติให้กรณีที่ผู้ร้องอ้างต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ด้วย เมื่อคดีนี้ไม่ปรากฏเหตุที่ผู้ร้องจะยกเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นพิจารณาได้ตามมาตรา ๕๕ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้นแล้ว ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดิน คดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป

วินิจฉัยยกคำร้อง.

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๗/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นางกุลพิมพ์ สวัสดิ์พาณิชย์ หรือสุขสมภักตร์ หรือ นางสาวกุลพิมพ์ จุลเสนีย์ชร ที่ ๑	ผู้คัดค้าน
	นางวิไลพร สวัสดิ์พาณิชย์ หรือวิรัตน์จันทร์ ที่ ๒	
	นายเบญจรงค์ สวัสดิ์พาณิชย์ ที่ ๓	
	นายเบญจพล สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าพนักงานของรัฐ

- ๒ -

(อม.๕๐)

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นมารดา ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย และนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ เป็นบิดา ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ไม่สัมพันธ์กับรายได้จากเงินเดือน มีพฤติการณ์รักรวยผิดปกติ จึงมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน จากการเปรียบเทียบทางบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้วพบว่ารายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่อยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๖๓,๒๖๘,๔๒๔.๕๘ บาท เพิ่มขึ้นผิดปกติ มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารักรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจง ผู้ร้องไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารเพิ่มเติมแล้ว ฟังได้ว่าทรัพย์สินบางรายการไม่ใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ แต่ยังคงมีทรัพย์สินในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม ๑๒ รายการ เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท ได้แก่ (๑) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขารามคำแหง ๒ บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และ

- ๓ -

(อม.๕๐)

ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ฝาก ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๘๔,๘๕๓.๔๒ บาท รวม ๓,๐๘๔,๘๕๓.๔๒ บาท (๒) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบึงกุ่ม บางนา-ตราด บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๙๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๙๐,๐๐๐ บาท (๓) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๘ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๑,๐๐๐ บาท รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท (๔) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- ๔ -

(อม.๕๐)

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดอกเบี้ย ๖๗๘.๐๘ บาท รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท (๕) เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยวัดบัวขวัญ (นนทบุรี) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท และวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ดอกเบี้ย ๓๑,๖๖๔.๓๘ บาท รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท (๖) เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๕๐,๐๐๐ บาท (๗) เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาร้อยเอ็ด บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๖๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ฝาก ๑๐๐,๐๐๐

- ๕ -

(อม.๕๐)

บาท วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผาก ๔๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผาก ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓,๖๒๐,๐๐๐ บาท (๘) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๘๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผาก ๒๙๔,๐๐๐ บาท (๙) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๒๗,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๖๒๗,๐๐๐ บาท (๑๐) เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ผาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (๑๑) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕, ๘๗๘๘๖, ๘๗๘๘๗, ๘๗๘๘๘, ๘๗๘๘๙, ๘๗๘๙๐, ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘, ๘๗๘๙๙, ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันรวม ๑๙ แปลง ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ (๑๒) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอ

- ๖ -

(อม.๕๐)

ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อพิจารณาหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้านทั้งสาม พยานเอกสารและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินดังกล่าวแล้วเห็นว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๒ รายการ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติอัยคดีดินโฉนดเลขที่ ๘๗๘๖๙, ๘๗๘๗๑, ๘๗๘๗๒, ๘๗๘๗๘, ๘๗๘๗๙, ๘๗๘๘๑, ๘๗๘๘๒, ๘๗๘๘๕ ถึง ๘๗๘๙๑, ๘๗๘๙๘ ถึง ๘๗๙๐๐, ๘๗๙๐๒ และ ๘๗๙๐๓ รวม ๑๙ แปลง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๓ ไว้เป็นการชั่วคราว และมีหนังสือส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารพยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่รักรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ในประเด็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหารักรวยผิดปกติหรือไม่

- ๗ -

(อม.๕๐)

ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าสามารถยกเรื่องขึ้นพิจารณาได้หากเรื่องดังกล่าวมีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกินกว่า ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ และเป็นการไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาไม่เกิน ๑๐ ปี ตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง ประกอบกับความผิดร้ายแรงผิดปกติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติให้ถือว่า เป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน หรือผู้มีอำนาจให้พ้นจากตำแหน่ง มีอำนาจสั่งไล่ออก หรือดำเนินการถอดถอนได้ โดยไม่ต้องสอบสวน หรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงาน บุคคล ซึ่งการที่กฎหมายได้กำหนดเนื้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคดีร้ายแรงผิดปกติมี ลักษณะของการกระทำความผิดร้ายแรง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกเรื่องขึ้น พิจารณาและยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๙ วรรคสอง เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ด้านกฎหมาย) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ และตามความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบ การประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุม ร่วมกันแต่ทั้งสองฝ่ายไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่ง

- ๘ -

(อม.๕๐)

รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและทรัพย์สินที่อยู่ในชื่อของผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเงินและทรัพย์สินดังกล่าว หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับช่วงทรัพย์สินของเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมกับให้โอนกรรมสิทธิ์หรือชำระเงิน ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท พร้อมดอกผลแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ หรือไม่สามรถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินที่ขาดอยู่ให้แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕, ๑๑๘ ประกอบมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) ตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น ไม่มีข้าราชการในสังกัดสำนักงานนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ได้บังคับบัญชา จึงไม่มีอำนาจสั่งการ ควบคุม หรือกำกับให้ข้าราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ หรือกระทำการใด ๆ ไปในทาง

- ๙ -

(อม.๕๐)

ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์หรือเรียกค่าตอบแทนให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าจะทั้งทางตรงและทางอ้อม และลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แล้ว ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ห้ามคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ร้องรับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๕ (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือ วันยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ หรือเกินกว่า ๑๐ ปี กว่า ๑ ปีเศษ และตามมาตรา ๕๕ (๓) ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ทั้งในกรณีนี้ยังไม่มี ความชัดเจนว่า ความร้ายแรงผิดปกตินี้เป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงอย่างไร หรือมีหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดร้ายแรงที่จะเข้าช้อยกเว้นตามมาตรา ๕๕ ที่จะให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งไปเกิน ๕ ปี แล้วได้ และยังคงอยู่ในเวลา ๑๐ ปี ที่สามารถยกเหตุแห่งความสงสัยไว้รับพิจารณาและไต่สวนต่อไปตามมาตรา ๕๙ ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีการกระทำที่

(อม.๕๐)

ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองไม่ปรากฏว่าถูกร้องเรียนหรือถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือเอกชน หรือผู้ใดมาก่อน และขอชี้แจงว่าเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เงินฝาก ๖ รายการ เป็นเงินที่ได้รับจากสินสอดทองหมั้นจากผู้คัดค้านที่ ๒ มอบเงินสด ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากครอบครัวผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามประเพณีการหมั้น เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และวันแต่งงานเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ รายการอื่นเป็นดอกเบี้ย สำหรับที่ดินเปล่าจำนวน ๑๙ แปลง ที่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการร่วมกันซื้อ ผู้คัดค้านที่ ๓ มิได้ถือกรรมสิทธิ์แทนผู้ถูกกล่าวหา ส่วนเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ได้จากการขายรถ Ferrari วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รวม ๘ รายการ เป็นเงินประกันค่างรถ Ferrari ซึ่งนายพิตินันท์หรือตัวแทนของนายพิตินันท์โอนมาให้ หรืออาจจะเป็นเงินที่ลูกค้าของผู้คัดค้านที่ ๑ โอนมาเป็นค่าเครื่องประดับเล็ก ๆ น้อย ๆ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ สำหรับใช้และซื้อขายหุ้น เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

(อม.๕๐)

(มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินสดส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้หมุนเวียนในบัญชีและเป็นเงินสดที่ได้จากบริษัทโปรดี คอนเซาติง จำกัด ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ให้การต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ว่าเป็นเงินที่โอนมาจากบัญชีเงินฝากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๖๔๙-๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด ๖,๙๙๙,๙๙๙ บาท โดยโอนเงิน ๑,๙๙๙,๙๙๙ บาท มาฝากบัญชีนี้ และทยอยถอนเงินออกเพื่อใช้จ่ายและนำเงินเข้าบัญชีด้วยตนเอง เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ เป็นเงินที่โอนมาจากบริษัทโปรดี มีเดีย จำกัด เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ เป็นเงินถอนมาจากบัญชีเลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท ๒ รายการ ต่อมาวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ นำเงินสดที่ถอนมาฝากเข้าเพื่อเปิดบัญชีเงินฝากประจำ ที่แบ่งเป็นสองยอดเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแนะนำหากจำเป็นต้องใช้เงินบางส่วนจะถอนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือจะได้รับดอกเบี้ยต่อไปจนครบกำหนด เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ เป็นเงินส่วนตัวของผู้คัดค้านที่ ๑ เงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๓ มีนาคม

- ๑๒ -

(อม.๕๐)

๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินบัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ เพื่อรับเงินที่นายวงศ์ศักดิ์สามีฝากเข้าเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๒ ขายทองที่สะสมไว้และเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ ได้กำไรจากการขายทองและได้เงินจากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้าน เมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากการแต่งของของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไพลินมารดาผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหามาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ และเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ ธนาคาร

(อม.๕๐)

กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ถึง วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้จากการเล่นหุ้น Forex ดังนั้น ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายได้จากการทำมาหากินโดยสุจริตของผู้ถูกกล่าวหาและครอบครัว จึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาโดยรัววยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๗๕ กำหนดว่า การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรัววยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งไม่เกิน ๕ ปี และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕, ๕๙, ๑๘๘ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหารัววยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รัววยผิดปกติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้เป็นระยะเวลาเกินกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก

- ๑๔ -

(อม.๕๐)

ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ซึ่งเกินกว่า ๕ ปี คดีจึงขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๑๗-๒๘๑๖๐๐-๘ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จำไม่ได้แต่ไม่ได้รับโอนจากผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย และวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินส่วนตัวที่ถอนจากบัญชีอื่นนำมาเข้าบัญชีนี้เพื่อใช้สำหรับซื้อขายหุ้นเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๒๐๗๗๒๗-๙ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวม ๑,๒๐๑,๐๐๐ บาท ทั้งหมดเป็นเงินโอนจากบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนสามัคคี (นนทบุรี) เลขที่ ๓๘๔-๑๐๗๖๔๙-๓ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหาและ/หรือผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาเปิดเป็นบัญชีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๒๐๕-๖ รวม ๑,๐๐๐,๖๗๘.๐๘ บาท ขอชี้แจงว่าจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าได้รับโอนมาจากผู้ถูกกล่าวหา และการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จำที่มาของเงินไม่ได้หรือไม่มีการถอนเงินจากบัญชีอื่นมาเข้าบัญชีนี้และชี้แจงต่อคณะกรรมการไต่สวนไม่ได้ก็ไม่ผิดปกติเนื่องจากเรื่องเกิดมานานแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

- ๑๕ -

(อม.๕๐)

(มหาชน) บัญชีเลขที่ ๓๘๔-๑๐๑๓๐๓-๖ รวม ๒,๐๖๓,๓๒๘.๗๖ บาท เป็นเงินที่ถอนมาจากบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๕๔-๑๐๑๘๐๐-๙ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๐๐๓,๐๐๔.๑๑ บาท รวม ๒ รายการ จากนั้นนำมาเปิดบัญชีนี้ และเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๗๒๖-๒-๒๐๗๕๕-๙ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินเพียงเล็กน้อยที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้มาจากการทำงานและไม่ได้ถือครองแทนผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนหย่ากัน เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ ระหว่างอยู่กินด้วยกัน ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เคยได้รับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๑ จดทะเบียนสมรสกับนายโกศล สุขสมภักตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้รับเงินในบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๑ นั้นเป็นเพียงข้อสันนิษฐานไม่มีพยานหลักฐานใดที่แสดงให้เห็นว่าเงินในบัญชีดังกล่าวได้มาจากผู้ถูกกล่าวหาจึงมิใช่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ถือครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนยันคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องล่วงหน้ามาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา

- ๑๖ -

(อม.๕๐)

มีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียน หรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริตหรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๐-๔๓๐๕๙-๖ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ อาจจะเป็นเงินที่ เบิกมาจากบัญชีอื่น หรือเป็นเงินที่ได้จากการนำทองคำที่เก็บสะสมไปขายและเป็นเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน บัญชีดังกล่าวเปิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ใช้รับเงินเดือนที่โอนมาจาก ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และเบิกถอนใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและครอบครัว และนำเงินสดที่ได้รับจากนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ สามี ฝากเข้าบัญชีเพื่อให้ ธนาคารหักเงินในบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบัตรเครดิต เงินฝาก ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๐๙๑๓-๔ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินขายทองที่สะสมและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดินนำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๖๔๕๐-๖ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นเงินกำไรจากการขายทองและเงินที่ได้จากการเป็นนายหน้าค้าที่ดิน นำมาฝากเข้าบัญชี จึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่ง และที่ดิน

(อม.๕๐)

โฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปชำระค่ามัดจำบ้านเมื่อถึงวันชำระงวดสุดท้าย ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินสดอีก ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาไปดำเนินการต่อ ส่วนเงินอีก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินได้มาจากงานแต่งของผู้คัดค้านที่ ๑ กับผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๒ มอบให้ ๓,๔๔๐,๐๐๐ บาท และนางไพลินมารดา ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่ได้มาจากการขายรถยนต์ Ferrari ผู้ถูกกล่าวหานำมาให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เก็บไว้เป็นเงินสด ดังนั้น บ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะเข้ารับตำแหน่งและที่เป็นชื่อของผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ เนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ เกรงว่าผู้ถูกกล่าวหาจะนำบ้านพร้อมที่ดินไปขาย จึงตกลงกันโอนใส่ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิใช่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาโดยรักรวยผิดปกติ ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องล่วงเลยมาแล้วเกิน ๑๐ ปี นับแต่วันเกิดเหตุคือวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่มีการกล่าวหาคือวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกิน ๕ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) (๓) ทั้งนี้ ตามคำร้องไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหามีการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือถูกร้องเรียนหรือถูก

- ๑๘ -

(อม.๕๐)

ฟ้องร้องดำเนินคดีว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ทุจริต หรือประพฤติมิชอบจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานเอกชน เอกชน หรือผู้ใดมาก่อน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงเกินกว่า ๕ ปี คดีขาดอายุความแล้ว และขอชี้แจงเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๘๔-๑-๐๑๙๙๑-๗ รวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้กำไรจากการเล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันยังเล่นหุ้น Forex ผ่านธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำหรับที่ดินเปล่ารวม ๑๙ แปลง ตั้งอยู่ที่ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมมูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ใช้เงินกำไรจากการเล่นหุ้น Forex รวมกับเงินที่เคยได้รับจากผู้คัดค้านที่ ๒ และนายเจริญ สวัสดิ์พาณิชย์ ปู่ของผู้คัดค้านที่ ๓ รวมกันนำมาซื้อร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นกรรมสิทธิ์รวม ไม่ได้ครอบครองแทน ขอให้ยกคำร้อง

ระหว่างพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ศาลมีคำสั่งให้รอไว้สิ่งในคำพิพากษา

พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ประกอบรายงานและสำนวนการไต่สวน และพยานหลักฐานจากการไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุตรนายวงศ์ศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์ กับผู้คัดค้านที่ ๒ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นน้องชาย ขณะเกิดเหตุมีผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการ

- ๑๙ -

(อม.๕๐)

นายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า จากการตรวจสอบยืนยันข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง ปรากฏว่าทรัพย์สิน

- ๒๐ -

(อม.๕๐)

เพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหา
ร่ำรวยผิดปกติ ผู้ร้องจึงมีมติและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามมติการประชุม
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมายเลข ร.๕ และ
คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๓๐๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมายเลข ร.๖
คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวน สอบถ้อยคำพยานบุคคลรวม ๓๐ ปาก รวบรวมพยานเอกสาร
โดยแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามบันทึกแจ้ง
ข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๒๓ ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๙
กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการไต่สวนใน
วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๖ และ ร.๒๔๑ คณะกรรมการไต่สวนมี
ความเห็นว่าคุณถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
มากผิดปกติอยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสาม รวมมูลค่า ๓๖,๙๓๐,๙๖๐.๒๖ บาท
ผู้ร้องพิจารณาแล้ว มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๔๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เป็น
เอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน และให้ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวน
เอกสาร พยานหลักฐานและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็น
ของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อัยการสูงสุดเห็นว่าส่วนงานการไต่สวนยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้

- ๒๑ -

(อม.๕๐)

ในประเด็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ คณะกรรมการร่วมผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ประชุมร่วมกัน แต่ไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบคืน ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาล

มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติไว้ใน “หมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนที่ ๒ การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ” โดยมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการกล่าวหาหรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน” วรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาและการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนนี้” หมวด ๒ การไต่สวน มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จะต้องมีการไต่สวน ต้องไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่

- ๒๒ -

(อม.๕๐)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันเริ่มดำเนินการไต่สวน” วรรคห้า บัญญัติว่า “ภายใต้กำหนดอายุความ เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการลงโทษ ผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว” การใช้อำนาจในการไต่สวนตามหน้าที่ดังกล่าวของผู้ร้อง มีข้อจำกัดบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรณีก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา (๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและ เป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม (๓) ผู้ถูกร้อง หรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้ว เกินห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะพ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้ว ก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้” โดยหมวด ๕ ส่วนที่ ๒ “การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ” มีบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติไว้เฉพาะในมาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ

(อม.๕๐)

ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย...”

วรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย”

ส่วนหมวด ๒ “การไต่สวน” มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐบรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี” บทบัญญัติดังกล่าวห้ามมิให้ผู้ร้องดำเนินการไต่สวน โดยมีข้อยกเว้นว่า “มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” ซึ่งการที่บุคคลใดร้ายรวยผิดปกติ อันบ่งชี้แสดงว่าบุคคลนั้นมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือเพิ่มมากผิดปกติ และชี้แจงที่มาของทรัพย์สินว่าได้มาด้วยความชอบธรรมตามปกติไม่ได้ โดยที่บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งทางการเมืองย่อมถือได้ว่า

- ๒๔ -

(อม.๕๐)

เป็นเรื่องร้ายแรง มิพักต้องปรากฏชัดแจ้งว่าบุคคลดังกล่าวได้ทรัพย์สินนั้นมาจากการทุจริต หรือจะต้องถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการอันทุจริตต่อหน้าที่แต่อย่างใด สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งบังคับเอาแก่ตัวทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือไม่สมควรและไม่สามารถ แสดงให้เห็นประจักษ์ได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมีที่มาในทางที่ชอบ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางอาญาหรือไม่อย่างไร ดังที่ปรากฏบทบัญญัติมาตรา ๕๗ วรรคสอง ว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจาก ความตายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนในข้อกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต่อไปได้” ส่วนการพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าว “เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรง” หรือไม่ ย่อมต้องพิจารณาจากสภาพอันเป็นการกระทำนั้น ๆ ที่ก่อให้เกิดความ รับผิดชอบตามกฎหมาย หากใช้จากการกระทำความผิดอื่นหรือจากมูลเหตุหรือลักษณะของการ กระทำนั้นว่าต้องก่อให้เกิดความเสียหายมีผลเป็นประจักษ์แต่อย่างใด มิฉะนั้นแล้ว กรณีที่เจ้า พนักงานกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน... เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน...เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ...ไม่ว่าการนั้นจะชอบ... ด้วยหน้าที่...” ก็มีอาจใช้บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ บังคับแก่กรณีดังกล่าวได้เลย อัน ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายให้สมเจตนารมณ์ในการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาได้ ทั้งนี้

- ๒๕ -

(อม.๕๐)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มีอายุความ ๒๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๑) ซึ่งหากใช้บทบัญญัติพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๙ ตัดอำนาจไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่กรณีความผิดดังกล่าว ก็ย่อมขัดแย้งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคห้า ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนได้ภายใต้กำหนดอายุความ ประกอบกับการร่ำรวยผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ นิยาม “ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า “การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมายสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ รวมทั้งกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ สืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย” ซึ่งทรัพย์สินที่เพิ่มมากขึ้นผิดปกติ ย่อมปรากฏขึ้นจากรายการทรัพย์สินที่บุคคลนั้นมีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเงิน อสังหาริมทรัพย์หรือเงินในบัญชีเงินฝากธนาคาร อันถือได้ว่ามีพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งตามข้อยกเว้นดังกล่าวแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่าตำแหน่งที่ตนเองเคยดำรงอยู่นั้น ไม่มีอำนาจออกคำสั่งหรือมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม ที่ตนสังกัดอยู่ก็ตาม ไม่ว่าจะกรณีจะเป็นเช่นใด ผู้ถูกกล่าวหาที่อาจเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน

- ๒๖ -

(อม.๕๐)

ช่วยเหลือให้ความสะดวก หรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในลักษณะอื่นได้ โดยไม่มีข้อจำกัดว่าต้องมีการกระทำความผิดด้วยตนเองในตำแหน่งหน้าที่นั้น แม้นหากว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติจากการกระทำผิดอื่นที่มีใช้การทุจริตต่อหน้าที่ ก็มีผลเพียงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น มิใช่จะกลับกลายเป็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ร่ำรวยผิดปกติแต่อย่างใด สำหรับคดีนี้จากทางไต่สวนของผู้ร้องปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อาทิ รายการทรัพย์สินลำดับที่ ๑๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๒๗๔ และ ๒๕๒๗๕ พร้อมบ้านเลขที่ ๒๐/๒๕๕ หมู่ ๙ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ถือกรรมสิทธิ์ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งชั้นไต่สวนของผู้ร้อง คณะกรรมการไต่สวนสอบถ้อยคำพยานบุคคลประกอบด้วย นายทวีเดช งามขจรกุล เจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในทรัพย์สินดังกล่าวกับนางสาวจิรนนท์ ตันติพิบูลย์ ภริยา นางสาวจิรนนท์ และกลุ่มพยานบุคคลซึ่งขณะเกิดเหตุเป็นพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย นางสาวเกษณีย์ จาดขำ นางสาวพิศมัย โพธิ์ศิริ กับนางศุภนารี ทับสุข ที่เกี่ยวข้องกับการชำระเงินค่าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยสรุปความได้ว่า นายทวีเดชยืนยันว่าขายบ้านพร้อมที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ราคา ๒๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเหตุที่สัญญาซื้อขายดังกล่าวระบุราคาเป็นเงิน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากเป็นเอกสารที่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาจัดทำมาให้พยานลงลายมือชื่อ พยานได้รับค่าซื้อขายจำนวนที่ตกลงกันครบถ้วนแล้วจึงลงลายมือชื่อโดยไม่ได้อ่านข้อความในเอกสารโดยละเอียด

- ๒๗ -

(อม.๕๐)

การชำระราคาดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๒ มัดจำด้วยเงินสด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท นัดให้ไปรับเงินสดที่บ้านผู้คัดค้านที่ ๒ พยานติดต่อผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาแกรนด์ คาแนล ให้ไปนำเงินสดที่บ้านผู้คัดค้านที่ ๒ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ และโอนกรรมสิทธิ์โดยฝ่ายผู้ซื้อและผู้ถูกกล่าวหาเพียงคนเดียว เงินสดที่ได้จากการชำระราคา พยานมอบหมายให้พนักงานธนาคารดังกล่าวนำไปชำระหนี้ที่พยานกู้ยืมจากธนาคารเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวและเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของพยาน ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำของพยานกลุ่มพนักงานธนาคารและเอกสารรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีธนาคารของนายทวีเดชที่มีรายการชำระหนี้และฝากเงินเข้าบัญชี โดยพยานกลุ่มพนักงานธนาคารต่างยืนยันว่าได้ไปตรวจนับเงินสด ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านของผู้คัดค้านที่ ๒ จริงขึ้นพิจารณาผู้ร้องอ้างพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารดังกล่าวเข้าไต่สวน มีนายทวีเดชและนางสาวพิสมัยเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว และนางสาวสุภาภรณ์ พุกษ์ชัยกุล กรรมการในคณะกรรมการไต่สวนเบิกความถึงการไต่สวนคดีนี้ ซึ่งรวมถึงการสอบถ้อยคำพยานบุคคลดังกล่าว และข้อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหากับคำชี้แจงคัดค้านของผู้คัดค้านซึ่งข้อเท็จจริงจากการไต่สวน ในช่วงปี ๒๕๕๔ ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่มีรายได้ ตามแบบแสดงรายการเสียภาษีบุคคลธรรมดา ช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะซื้อบ้านพร้อมที่ดินในวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านที่ ๒ ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวนเท่ากันหรือจำนวนที่ใกล้เคียงกับราคาทรัพย์สินที่จะซื้อ ทั้งช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ก่อนที่

- ๒๘ -

(อม.๕๐)

ผู้ถูกกล่าวหาจะซื้อบ้านพร้อมที่ดินประมาณสามเดือนเศษ นายวงศ์ศักดิ์ บิดาของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดรวมกัน ๕๗๐,๐๐๐ บาท ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์ที่ยื่นต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมการปกครองเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์กรณีพ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมการปกครองเปรียบเทียบกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายวงศ์ศักดิ์ที่ยื่นกรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ก็ไม่มีรายการทรัพย์สินใดลดลง แสดงให้เห็นว่านายวงศ์ศักดิ์และผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดอยู่ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ รวม ๕๗๐,๐๐๐ บาท และหลังจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ นายวงศ์ศักดิ์และผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ไม่ได้จำหน่ายทรัพย์สินรายการใดที่จะทำให้ผู้คัดค้านที่ ๒ มีเงินสดจำนวนดังกล่าวมาให้ผู้ถูกกล่าวหาใช้ซื้อบ้านพร้อมที่ดิน โดยชั้นได้สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าราคาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตกลงกันเพียง ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่มีการทำสัญญาจะซื้อจะขายประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จดจำจำนวนแน่นอนไม่ได้เนื่องจากพนักงานธนาคารแจ้งว่าเพื่อทำสัญญากู้ยืมจากธนาคาร แต่ภายหลังเมื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ทราบจึงให้ยืมเงินและบอกว่าไม่ต้องไปกู้ยืมจากธนาคาร ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๒ และนายวงศ์ศักดิ์ ชี้แจงและให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ช่วยชำระราคาเป็นเงินสด ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินสดของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระ แล้วพนักงานธนาคารรับเงินสดจำนวนดังกล่าวไปซื้อแคชเชียร์เช็ค

- ๒๙ -

(อม.๕๐)

มอบให้แก่ผู้ขาย ซึ่งขัดแย้งกับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาซื้อขาย การตรวจนับเงินสดเพื่อชำระราคา และรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากธนาคารที่ได้ความจากพยานบุคคลของผู้ร้องดังกล่าว โดยพยานหลักฐานผู้ถูกร้องหาไม่อาจพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ฝ่ายตนยกขึ้นอ้างและหักล้างพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ร้องได้ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ชั้นไต่สวนให้ถ้อยคำว่า อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวตกลงซื้อขายราคา ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๒ ช่วยชำระราคาเป็นเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ชำระ ชั้นพิจารณาเบิกความประกอบบันทึกยืนยันข้อเท็จจริงและความเห็นว่าได้นำเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของตนชำระราคาอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ดังเช่นที่ผู้ถูกร้องหา ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ และพยานฝ่ายผู้ถูกร้องหาเบิกความอ้างในชั้นพิจารณาเนื่องจากผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่มีเงินจำนวนมากถึงขนาดนั้น และหากเป็นผู้ชำระราคาก็ย่อมต้องให้ใส่ชื่อของตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าวด้วย จากข้อเท็จจริงที่ได้ความจากพยานดังกล่าว ประกอบกับที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าเงินที่ชำระราคาค่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเป็นเงินสด ๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้นำมามอบให้ผู้ถูกร้องหาดำเนินการต่อ เป็นเงินสดที่เก็บไว้ ไม่ได้นำเข้าฝากบัญชีธนาคารเพราะสะดวกและปลอดภัย ก็ไม่สมเหตุสมผลกับที่ผู้คัดค้านที่ ๒ เคยประกอบอาชีพพนักงานธนาคารเป็นระยะเวลาประมาณ ๒๔ ถึง ๒๕ ปี จนถึงปี ๒๕๔๖ ทางไต่สวนเมื่อไม่ปรากฏพยานหลักฐานอันเป็นพิรุชหรือเหตุให้ระวางสงสัยว่าพยานบุคคลดังกล่าวของผู้ร้องจะให้ถ้อยคำและเบิกความไม่ตรงต่อ

(อม.๕๐)

ความจริงปรากฏฝ่ายผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้าน จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ โดยพยานหลักฐาน ผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามที่อ้างเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ยกขึ้นต่อสู้ไม่มีน้ำหนักให้ฟังได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๔ นั้น เป็นกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ถูกร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกล่าวถึง “ผู้ถูกร้อง” ที่มีได้มีบทนิยามไว้ดังเช่นนิยาม “ผู้ถูกล่าวหา” ที่หมายความว่า “ผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว” โดยการกล่าวหาจะยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานก็ได้ และย่อมอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ ดังเห็นได้จากบทบัญญัติมาตรา ๕๔ วรรคสอง ที่ว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี” ซึ่งมาตรา ๕๕ (๓) ก็ระบุถึง “ผู้ถูกร้อง” ไว้ในบทบัญญัติดังกล่าว โดยใน ส่วนกรณีการกล่าวหากรณีร้ายแรงผิดปกติก็นับบัญญัติไว้เฉพาะตามมาตรา ๑๑๕ ที่ว่า “เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการกล่าวหาหรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดร้ายแรงผิดปกติก็นับให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.

(อม.๕๐)

ดำเนินการได้สวนโดยพลัน” จากบทบัญญัติมาตราต่าง ๆ ดังกล่าว เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้ว มีข้อความทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๗ “การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน” มาตรา ๗๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นว่า “การกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้ผู้กล่าวหาดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้นเข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย” วรรคสอง “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร่ำรวยผิดปกติขึ้นได้สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ผู้ดำรง

- ๓๒ -

(อม.๕๐)

ตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี” มาตรา ๗๗ “ในกรณีที่เรื่องที่กำลังกล่าวหาเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗๕ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป” โดยบทบัญญัติในหมวด ๔ “การไต่สวนข้อเท็จจริง” มาตรา ๔๔ “ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน (๒) ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่อยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงและมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่องเดียวกัน” มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง “ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้” วรรคสอง “ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไปได้” ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีบทบัญญัติจำกัดอำนาจไต่สวนและข้อยกเว้นดังเช่นมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ

- ๓๓ -

(อม.๕๐)

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ คงมีเฉพาะที่บัญญัติทำนองเดียวกับมาตรา ๕๙ วรรคสอง ปราบปรามในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๘ “การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ” มาตรา ๘๔ วรรคสี่ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยอายุความ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้ว ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกระทำความผิดขึ้นได้สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วแต่กรณี” ซึ่งการจำกัดอำนาจได้สวนตามหน้าที่ดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยอายุความและไม่ตัดอำนาจของผู้ร้องที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้กล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยขึ้นได้สวนได้ มิใช่อายุความตามประมวลกฎหมายอาญา และโดยเฉพาะเกี่ยวกับมาตรการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินเพราะเหตุร้ายรวยผิดปกติ ที่มุ่งบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านพิสูจน์ไม่ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร้ายรวยผิดปกติหรือมิได้เป็น

(อม.๕๐)

ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เว้นแต่กรณีที่สูงขึ้นถึงแก่ความตาย ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหา จะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้สูงถึงแก่ความตาย” เมื่อตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บทบัญญัติในหมวดการไต่สวน มาตรา ๔๘ วรรคห้า เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือ วรรคสาม หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ภายใต้กำหนดอายุความ และกรณีการดำเนินการกรณี ร่ำรวยผิดปกติ มิได้มีบทบัญญัติกฎหมายกำหนดอายุความไว้ เมื่อผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหา ให้สิทธิ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือโต้แย้งคัดค้านแล้ว แม้เป็นระยะเวลาที่ ล่วงพ้นยาวนานหลังจากเกิดเหตุหรือพ้นจากตำแหน่ง ก็เพียงมีผลเกี่ยวกับภาระการพิสูจน์ของ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านซึ่งระยะเวลาที่ผ่านพ้นไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการแสวงหา พยานหลักฐานหรือยกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สินขึ้นอ้าง ซึ่งเป็นเรื่องการแข่งขันนำพยานหลักฐานในการแก้ข้อกล่าวหาหรือพิสูจน์ถึงที่มาของทรัพย์สินว่าได้มาโดยชอบ ที่ควร ต้องพึงให้เป็นคุณแก่ฝ่ายที่ต้องเสียประโยชน์จากการที่ผู้ร้องยกเรื่องขึ้นไต่สวนล่าช้าหรือ

- ๓๕ -

(อม.๕๐)

ภายหลังผ่านพ้นระยะเวลาไปนาน แต่มิได้มีผลถึงขนาดตัดอำนาจของผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินเพราะเหตุร่ำรวยผิดปกติ แต่อย่างไรก็ดี ทั้งหากจะนับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลเป็นกำหนดระยะเวลาดังที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสามอ้าง ระยะเวลาที่ผ่านพ้นไปส่วนหนึ่งก็ย่อมมีเหตุจากการที่คณะกรรมการไต่สวนอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามที่ขอขยาย ดังนั้นเมื่อข้อเท็จจริงฟังยติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ต่อมาพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้วยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ร้องประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าจากการตรวจสอบยืนยันข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง ปรากฏว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นไม่สัมพันธ์กับรายได้ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จึงมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติ และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๒ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวน กับมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ตามเอกสารหมายเลข ร.๕ และ ร.๖ จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งผู้ร้องมีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง

- ๓๖ -

(อม.๕๐)

เมื่อการดำเนินการดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นมูลเหตุให้ผู้ร้องพบว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ จนถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๒๓ เป็นระยะเวลายังไม่เกิน ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ (๑) แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้ว เกินห้าปี ตามมาตรา ๕๕ (๓) ก็ตาม แต่เมื่อกรณีคดีนี้มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและผู้ร้อง เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรณีก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเข้าข่ายยกเว้นของข้อห้ามที่มีให้ผู้ร้องรับเรื่องหรือยกเรื่องขึ้นพิจารณาตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๕ ต่อมาเมื่อคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาข้อไม่สมบูรณ์ของทั้งสองฝ่ายระหว่างอัยการสูงสุดกับผู้ร้อง ไม่อาจหาข้อยุติได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๑๙ วรรคหนึ่ง ต่อไป ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้อง ส่วนปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติหรือไม่ เมื่อองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่าผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่เป็นประโยชน์แก่คดีอีกต่อไป.

นายเพิ่มศักดิ์ สายสีทอง